Homeopatický odběr případu probíhá způsobem, který je odlišný od vyšetření klasického lékaře. V čem se liší toto vyšetření? V první řádě je to přístupem homeopata, který věnuje pacientovi více času než klasický lékař. Homeopatické vyšetření se vykonává formou pohovoru, kdy se homeopat zeptá pacienta, proč přišel a co ho trápí? Na rozdíl od alopatického doktora se homeopat zaujímá o každý detail pacientova stavu a nejen o příznaky nemoci. Tento přístup zahrnuje informace o stavu pacienta nejen na fyzické úrovni, ale i symptomy na emocionální a mentální úrovni, na to jak pacient prožívá určité situace a jaké má pocity. Jako i v jiných oblastech života i v homeopatii panuje určitá hierarchie a důležitost jednotlivých symptomů. V homeopatií se za nejdůležitější považuji symptomy z mentální a emocionální úrovně, za nimi následují fyzické příznaky. Je to opačný přístup jako v alopatií, kde jsou v popředí fyzické symptomy a nic jiného lékaře nezajímá. V homeopatií se snažíme odebrat celkový stav pacienta na všech úrovních a podle získaných informací od pacienta si utvořit celkový obraz o stavu pacienta, který je porovnatelný s obrazem některého homeopatického léku, který se nachází v homeopatické Materii medice.

Takže, abych lépe přiblížil průběh tohoto vyšetření, tak půjdu více do detailů jednotlivých otázek, které Vám může homeopat při vyšetření položit. První otázka homeopata k pacientovi bude zaměřená na jeho fyzický problém, protože většina pacientů přichází s těmito problémy a málokdo si dává do souvislosti spojitost emocionálního a mentálního stavu s nemocí. Při fyzických potížích se bude homeopat zaujímat o to, kdy se příznak objevil, byla-li nějaká příčina, jaký má průběh, co ho zhoršuje a co zlepšuje, trvání symptomu a s tím spojené pocity. Můžeme tu rozlišit příznaky akutního a chronického stavu pacienta, které je někdy v závislosti na ročním období.

Další kapitola homeopatického vyšetření bude zaměřeno na tzv. generálie, které představují symptomy působící na celkový stav nebo příznaky zasahující vícero oblastí organizmu. Jedná se o reakci organizmu na vnější vlivy jako jsou: působení chladu, tepla, slunce, větru, průvanu, deště, bouřky, změny počasí, změny teploty, měsíční fáze, potřeby čerstvého vzduchu a reakce na koupel. Dále do této kategorie budou patřit informace o chuti k jídlu, odporu k jídlu, žízni, spánku, pocení atd. Patří sem i informace o zimomřivosti nebo horkokrevnosti pacienta, reakce na roční období, reakce na změnu polohy, zhoršení v závislosti na denní době, sexualitě a úrovně energie.

Pak budou následovat otázky zaměřené na emocionální a mentální oblast, budou se týkat těchto poznatků o vztahu pacienta k samotě a společnosti, jeho strachů a úzkostí, starostí, oblíbených a neoblíbených činnosti, dominance, vztahu k pořádku, jeho životního postoje a jeho citlivosti.

Homeopat se bude zaujímat i o osobní anamnézu pacienta, o choroby které pacient prodělal a i o rodinnou anamnézu, jaké byly choroby v rodině, kvůli dědičnému zatížení pacienta. Tyto informace jsou důležité k posouzení celkového stavu pacienta a průběhu homeopatické léčby. Mezi těmito informacemi by měla být i informace o reakci pacienta na očkování, úrazech a neobvyklých životních situacích, jeho dětství a vztazích v rodině nebo na pracovišti.

Dalším důležitým aspektem homeopatického vyšetření je pozorování homeopata, při kterém si všímá vzhled pacienta, jeho mimiku, gestikulace, vyjadřování a pohyby. Tento článek byl napsán pro velký zájem o homeopatickou terapií a přiblížení průběhu prvního homeopatického vyšetření. Samozřejmě jsem mohl opomenout některé věci, ale v krátkosti by měly být tyto informace být dostačující.